

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23de April 1897 om Apanage for Hans kongelige Højhed Prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Konseilspræsidenten (Hørring): Dette Forslag, der med Hans Majestæt Kongens Sanktion er fremkommet i indeværende Samling, og som er vedtaget i Folketinget i uforandret Skikkelse, vil det sikkert være overflødigt at anbefale til det høje Ting.

C. C. Andersen: Naar jeg har ønsket Ordet om det foreliggende Lovforslag, er det ikke for at komme ind paa dettes principielle Side eller for at dvæle ved de Udgifter for Statskassen, som Lovforslaget vil medføre. Det er jo, som den højtærede Konseilspræsident omtalte, blevet vedtaget i det andet Ting med et meget betydeligt Flertal, og jeg anser det derfor for frugtesløst at forsøge paa at gøre mit Syn gældende med Hensyn til Behandlingen af dette Lovforslag; jeg vil anse det for at være aldeles haabløst at forsøge paa at faa Lovforslaget præget af de Tanker, som jeg paa dette Omraade nærer. Jeg skal derfor kun over for selve Sagen indskrænke mig til at sige, at jeg anser den Maade, hvorpaa Statskassens Midler ifølge dette Lovforslag blive anvendte, for at være mindre forsvarlig, af hvilken Grund jeg agter at stemme mod det. Jeg skal ikke opholde mig ved denne Side af Sagen, men jeg skal tillade mig at benytte Ordet til at gøre en Henstilling med Hensyn til dette Lovforslags praktiske Gennemførelse. Jeg vil da henstille, om det ikke vilde være muligt, at der ved Gennemførelsen af Lovforslaget kunde tages Hensyn til den gennem mange Aar hævdvundne Ret, som Befolkningen har til at færdes ude i Sorgenfri Skov og Park. Jeg tror, at denne Ret vil kunne bevares uden at træde de Interesser for nær, som omhandles i det foreliggende Lovforslag, og jeg tror, at en

tilbørlig Hensyntagen til dette Ønske vil vække almindelig Tilfredshed ude blandt Befolkningen. Jeg tillader mig derfor at henstille dette.

Konseilspræsidenten (Hørring): Den Henstilling, som det ærede Medlem fremkom med, var altsaa rettet til Regeringen og gik ud paa, at denne Lov maatte blive gennemført paa en saadan Maade, at man ikke gjorde noget Indgreb i den Adgang, som Befolkningen hidtil har haft til Sorgenfri Slots Park. Det vil være det ærede Medlem og sikkert andre ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, at Spørgsmaalet om den Have, som det er Meningen at lægge til Slottet, har været Genstand for vidtgaaende Forhandling i det andet Ting. Der er i Forslaget her anført, at Slottet overlades til Hans kongelige Højhed Prins Christian med tilliggende Have. Saaledes som Slottet er nu, hører der ingen Have til det; der er en Økonomihave, som ligger borte derfra, og der er dernæst et lille Stykke, nærmest en Park, som ligger paa den anden Side af Landevejen, altsaa væsentlig fjernet fra Slottet, men hørende til dette. Det, som man har ønsket, er at skaffe Hans kongelige Højhed Prins Christian en Have umiddelbart ved Slottet. Det er jo efter de Fordringer, man stiller nu til Ophold ude paa Landet — og som vistnok i øvrigt ikke have forandret sig i Tidernes Løb — nødvendigt for at faa den fulde Brug af Slottet, at der saaledes afsondres et Stykke Have umiddelbart op til dette, saa at Hans kongelige Højhed Prins Christian kan have et Stykke Have at færdes i. Dette har man villet opnaa gennem den Bestemmelse, som er tilføjet i Forslaget, at Slottet skal overdrages med „tilliggende Have“, og der er i det andet Ting nærmere gjort Rede for, hvor meget man vil udtage af Parken. Det er godt og vel 7 Tønder Land, nemlig den Plæne, som ligger umiddelbart foran Slottet, og — dette Ord taget i videre Forstand — en Plæne, som gaar længere hen mod Nord og tager en lille Alle med der. Herved gøres der faktisk ikke noget væsentligt Indgreb i den Benyttelsesret, som Publikum hidtil har haft af Parken. Enhver, der kender Forholdene derude, vil vide, at